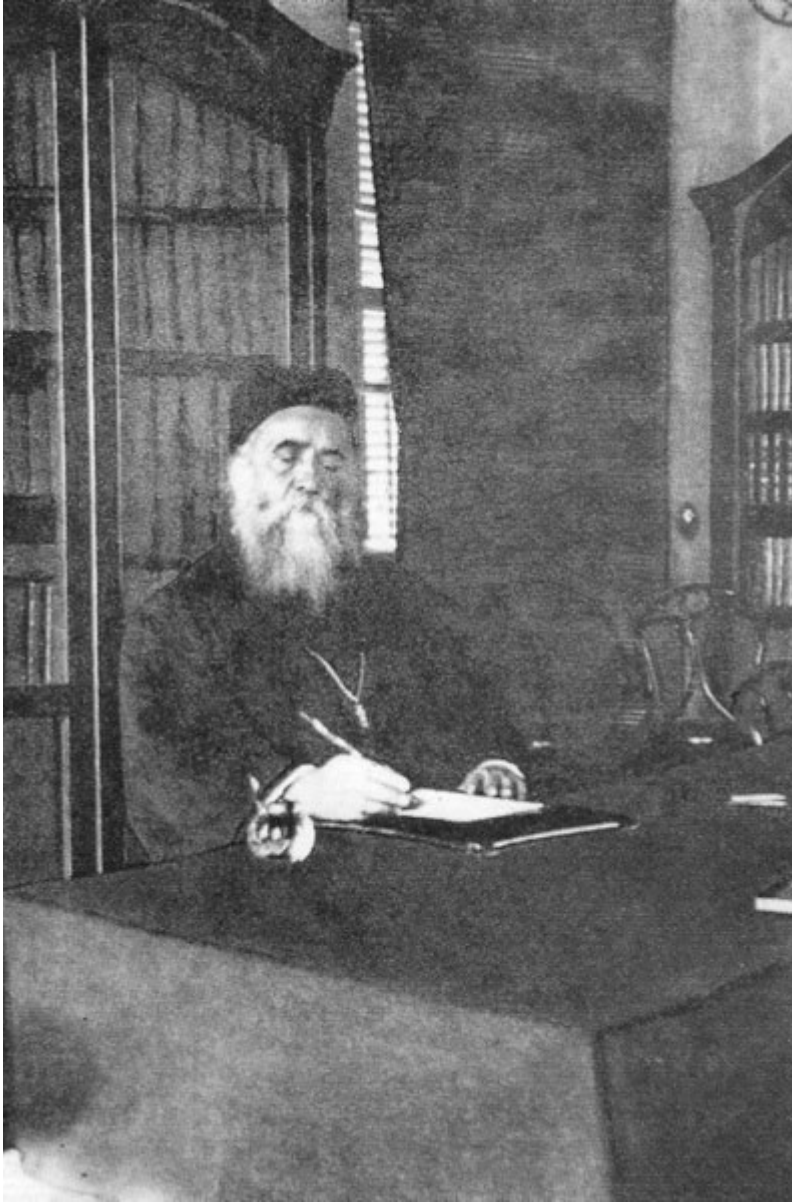

Πτυχές της προσωπικότητας του Αγίου Νεκταρίου

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Συναξαριακές Μορφές](#)

(Από ομιλία του π. Σαράντη Σαράντου στους Ιεροσπουδαστές της Ριζαρείου)

Πραγματικά ο Άγιος Νεκτάριος εβίωσε σε όλα και με όλα τα μέρη της υπάρξεώς του την Ορθοδοξία μας ,την οποία και ερμήνευσε και εξέφρασε προσωπικά και δυναμικά στο καθολικό πλήρωμα των Ορθοδόξων αδελφών και γενικότερα στην Οικουμένη.

Είναι τόσο πλούσια η προσωπικότητά του , τόσο βαθιά , τόσο μεγαλειώδης, συνδυασμένη με θεϊκή πραγματικά απλότητα , που θα 'πρεπε ο φτωχός δικός μας ανθρώπινος λόγος να αργήσει. Και μάλιστα λόγος που προέρχεται από χείλη

αδέξια, ισχνόφωνα και κακόηχα σαν τα δικά μου. Συγχωρήστε μου λοιπόν την θρασύτητα και επιτρέψτε μου να χρησιμοποιήσω τον συμβατικό λόγο για ωφέλεια όλων μας και για την κατά δύναμιν τιμή προς τον Άγιο του αιώνα μας.

Θεμέλιο σ'αυτήν την προσλαλιά ας είναι το παρακάτω υπαρκτό περιστατικό από τη ζωή του Αγίου.

Μετά από κάποιες περιπέτειες που μεθόδευσε στη ζωή του ο μισόκαλλος, βρίσκεται ο Άγιος ,σαν ιεροκήρυκας Χαλκίδος ,επίσκοπος όντας, στο μικρό νησί της Σκιάθου, για να λειτουργήσει και να κηρύξει. Φιλοξενείται από βραδύς σ'ένα απλό δωματιάκι του νησιού. Περνάνε οι ώρες της νύχτας και το φως του δωματίου του δεν σβήνει. Κάποιοι περίεργοι βρίσκουν τον τρόπο να κρυφοκοιτάξουν. Βλέπουν τον Άγιο Επίσκοπο να κάνει εδαφιαίες μετάνοιες και κάτι να ψελίζει. Το φως έσβησε , όταν ξεκίνησε για την πρωϊνή ακολουθία και την Θεία Λειτουργία.

[\(περισσότερα...\)](#)